

LESVOSNEWS
www.lesvosnews.net

Τρί, 18/07/2017 - 16:03

[γκιά γεύση από το πρώτο Lesvos Food Fest](#)

["Μετανάστες στη Λέσβο πριν από 19 εκατομμύρια χρόνια" στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβο](#)

<http://sites/default/files/kfinder/images/mpasis.jpg>

ΛΕΣΒΟΣ News	Πολιτική	Κοινωνία	Οικονομία	Αθλητικά	Πολιτισμός	Αστυνομικό Ρεπορτάζ	Εκπαίδευση	Εργασία
Αγροτικά - Αλιεία	Περιβάλλον	Τουρισμός	Υγεία	Ναυτιλιακά - Μεταφορές	Βιβλίο (/articles/news-	Μουσείο Σίγρι - Γεωπάρκο		

Οι μέρες μου στην Λέσβο

Πέμπτη, 10/12/2015 | Άρθρα - Γνώμες

Είναι δύσκολες τελικά οι περιγραφές. Είναι δύσκολο να μείνει στην άκρη το συναισθηματικό φορτίο.

Ας ξεκινήσω από την ιδέα: ένα ρεπορτάζ για τις δομές της αλληλεγγύης. Μοιραία θα οδηγούσε στην πρωτεύουσα της αλληλεγγύης, τη Λέσβο.

Η ιδέα... Ένα αφιέρωμα στο νησί, με ιστορικά στοιχεία. Ξεκινώντας από τη βάρκα "Ευαγγελίστρια" στο λόφο του Ξένια, Πανεπιστήμιο Αιγαίου, στην Παγανη και στην Αγιάσο και όσα συνέβαιναν εκεί, στο Καρά Τεπέ και στην Μόρια, στο χωριό του "Όλοι Μαζί", στην αυτοργανωμένη δομή του Πλάτανου, στη Σκάλα Συκαμιάς.

Μόνο που όταν φτάνεις στη σκάλα, όλα τα άλλα παγώνουν.

Τα παιδιά στην αυτοργανωμένη δομή δίνουν μια άλλη διάσταση στη λέξη συντροφικότητα. Γιατί φτάνεις και βλέπεις το χαμόγελο του Rayan πίσω από την κουζίνα να σε ρωτάει αν έχεις φάει πρωινό λες και σε γνωρίζει από πάντα.

Γιατί τα βλέμματα όλων των υπολοίπων δεν έχουν καχυποψία. Έχουν κούραση και μια όμορφη λάμψη και ηρεμία. Έχουν κατανοήσει πλήρως τις έννοιες "καλώς ήρθατε", "καλοδεχούμενοι". Βρίσκεις αμέσως που να βοηθήσεις ήσυχα και σιωπηλά, όπως όλοι εκεί.

Στην πρώτη λέμβο πάγωσα. Όλες οι εικόνες που κατακλύζουν τον ιστό γίνονται πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που τη διάσταση της δεν μπορείς να συλλάβεις αν δεν βρίσκεσαι εκεί.

Και εκεί τελειώνει το ρεπορτάζ. Τελειώνουν όλα. Τελειώνει κάθε ιδιότητα με την οποία έχεις βρεθεί εκεί. Έχεις δύο χέρια που χρειάζονται. Και υπάρχει ανάγκη για βοήθεια.

Αργότερα έρχονται πολλές μαζί. Δέκα ταυτόχρονα ή και παραπάνω. Γεμίζει η παραλία σωσίβια, ισοθερμικές. Γεμίζει η δομή ανθρώπους, βρεγμένα ρούχα, παιδιά. Γεμίζει ο τόπος αλληλεγγύη. Μια λέξη που τελικά χρησιμοποιούσα χωρίς να γνωρίζω τι πραγματικά σημαίνει μέχρι που βρέθηκα εκεί.

Ύστερα καθαρίζουμε, τακτοποιούμε. Οι λέμβοι έρχονται και η δομή πρέπει να είναι πάντα έτοιμη να τους υποδεχτεί. Για αυτό είμαστε εκεί. Η κουζίνα πρέπει να έχει πάντα φαγητό, ζεστό νερό, τσάι. Η σκηνή που αλλάζουν τα μωρά πρέπει να είναι πάντα καθαρή και εξοπλισμένη. Τα ρούχα πάντα τακτοποιημένα και ο χώρος καθαρός. Παλεύουμε με τον χρόνο. Κάποια από τα σωσίβια είναι ψεύτικα. Γεμισμένα με φελιζόλ. Παγώνω όταν το αντικρύζω. Με ρωτάνε “τι έπαθες;” και τους το λέω. Η απάντηση έρχεται να μου παγώσει το αίμα: “αυτό δεν είναι τίποτα. Που να δεις αυτά που είναι γεμισμένα με εφημερίδες”. Το απόγευμα έρχεται ο επίτροπος της Ε.Ε. Ατσαλάκωτος, στεγνός, κουστουμαρισμένος, περιτριγυρισμένος από μπάτσους για να ελέγξει. Έρχεται η λέμβος και παρακολουθεί ατάραχος, αυτός και οι μπάτσοι του. Δεν κάνει κανέναν τους την παραμικρή κίνηση για να βοηθήσει. Οι αλληλέγγυοι συνεχίζουν τη διάσωση και εκείνοι απλά στέκονται. Πολύ ταιριαστό κατά βάθος. Στο δράμα αυτών των ανθρώπων όλα όσα αντιπροσωπεύει ο επίτροπος αυτό κάνει: παρακολουθούν ατάραχοι χωρίς ίχνος συγκίνησης. Νυχτώνει. Ο επίτροπος, αφού φωτογραφήθηκε, έκανε δηλώσεις και έφαγε φεύγει. Μένουμε οι υπόλοιποι στην απόλυτη ησυχία και το σκοτάδι. Ξαφνικά η Ρόζα γαβγίζει προς τη θάλασσα. Τρέχουμε. Ακούμε φωνές. Έρχεται λέμβος και δε μπορούμε να δούμε τίποτα. Τρέχουμε με φακούς και σφυρίχτρες ελπίζοντας πως θα ακούσουν, θα δουν, θα έρθουν στη στεριά. Δε σταματάμε αν οδηγηθεί στην ακτή. Και όταν φτάνει οι άνθρωποι κατεβαίνουν σοκαρισμένοι, παγωμένοι, τρέμουν, δε μπορούν να συνέλθουν εύκολα. Ρωτάμε αν έρχεται άλλη λέμβος. Μας λένε πως υπάρχει άλλη μία, μισή ώρα πίσω τους. Κάποιοι μένουμε στην ακτή. Ψάχνουμε στο σκοτάδι. Δίπλα μου κρατάει κάποιος τον πιο δυνατό φακό και φωτίζει τη σκοτεινή θάλασσα. Τον ακούω να παρακαλάει “ελάτε εδώ, μην πάτε στα βράχια”. Σφυρίζουμε και φωτίζουμε και δεν ξέρουμε τι θα συμβεί. Τα πιο βασανιστικά λεπτά είναι εκείνα. Μέχρι τον εντοπισμό. Μέχρι να φτάσει η λέμβος στην ακτή με ανθρώπους ακόμα πιο σοκαρισμένους. Πάμε γρήγορα πίσω στη δομή. Μου δίνουν ένα μωρό που κλαίει ασταμάτητα. Ο αυτοματισμός είναι να κάνω ό,τι έκανα με την ανιψιά μου. Τραγουδώ ένα νανούρισμα. Το μωρό ηρεμεί κριβώς όπως η ανιψιά μου. Με φυλλωσιές ονείρου, με όνειρα φυλλωσιά. Και ύστερα η δομή πρέπει να καθαριστεί ξανά. Για να είναι έτοιμη για το πρωί.

Έτσι κυλούν οι μέρες. Αντικρίζω μια ηλικιωμένη γυναίκα πρόσφυγα που φτάνει. Είναι το ίδιο πρόσωπο με όσες πάνε στην εκκλησία το πρωί, όσες χαμογελάνε για να σε φιλέσουν, όσες σε ρωτάνε “τίνος είσαι εσύ;”. Οικείο πρόσωπο που η ζωή σε αυτή την ηλικία την οδήγησε στην προσφυγιά.

Μιλώ με κατοίκους,. Μου λένε πως δέκα χρόνια τώρα έρχονται πρόσφυγες στο νησί. Το φετινό καλοκαίρι όμως ήταν μη διαχειρίσιμο γιατί έφταναν ασταμάτητα οι λέμβοι. Έπαιρναν τουρίστες στην αστυνομία για να ειδοποιήσουν πως κάποιος είναι σε άσχημη κατάσταση και πρέπει να πάνε στο νοσοκομείο και η απάντηση ήταν πως δεν μπορούν να κάνουν τίποτα, αν θέλουν μπορούν να τους μεταφέρουν με δικό τους όχημα αλλά αν το κάνουν κινδυνεύουν να συλληφθούν. Τραβούσαν μα μαλλιά τους οι τουρίστες με τον παραλογισμό της ελληνικής πραγματικότητας.

Νιώθουν καλά οι κάτοικοι που υπάρχει η δομή εκεί. Αισθάνονται ότι επιτέλους ήρθαν άνθρωποι να τους βοηθήσουν. Γιατί δεν είχαν άλλα δικά τους ρούχα να δώσουν στους πρόσφυγες. Ούτε φάρμακα. Τα έδωσαν όλα φέτος το καλοκαίρι. Αποχαιρετώ τη δομή με μισή καρδιά. Φτάνω στο χωριό του “Όλοι μαζί”. Ύστερα από μία ξενάγηση μου ζητάνε συν γνώμη για την κούραση. Μέχρι και την προηγούμενη μέρα κήδευσαν κόσμο από τα ναυάγια. Είναι γεμάτα τα νεκροταφεία. Έχουν στερέψει από δάκρυα και έχω στερέψει από λόγια.

Κάθομαι να κάνω ένα τσιγάρο και έρχεται δίπλα μου ένας άνθρωπος με πατερίτσες. Ζητάει αναπήρη. Καθόμαστε παρέα. Όταν σηκώνομαι για να πάω στο λιμάνι να πάρω το πλοίο του γυρισμού με σταματάει. Μου δείχνει ένα βίντεο από το στίπτι του. Έδινε νερό να πει το κατοικίδιο του. Μου λέει πόσα ζώα είχε στον κήπο του. Και πως ένα βράδυ ήρθε το ISIS. Και σκότωσε όλα του τα ζώα, όλη του την οικογένεια, όλη του τη γειτονιά. Μοναδικός επιζώντας. Τον ανέσυραν από νερά με τρεις σφαίρες που βρίσκονται ακόμα στο σώμα του. Έχει πατερίτσες γιατί η μία από αυτές είναι ανάμεσα στα κόκκαλα. Κρατάω και εγώ το κινητό και μόλις ετοιμάζομαι να τον ρωτήσω που θέλει να πάει βλέπω τις εικόνες από την Ειδομένη. Τα σύνορα που κλείνουν. Σωπαίνω. Τον αποχαιρετώ. Η σκέψη δε φεύγει από το μυαλό μου. Που θα πάει;

Στο καράβι τα λόγια του Μπελογιάννη μου στριφογυρίζουν στο μυαλό μου. «Σκέφτομαι πως αυτά τα τρία συστατικά πρέπει να ‘χει η ζωή: το μεγάλο, το ωραίο και το συγκλονιστικό. Το μεγάλο είναι να βρίσκεσαι μέσα στην πάλη για μια καλύτερη ζωή. Οποιος δεν το κάνει αυτό, σέρνεται πίσω απ’ τη ζωή. Το ωραίο είναι κάθε τι που στολίζει τη ζωή. Η μουσική, τα λουλούδια, η ποίηση. Το συγκλονιστικό είναι η αγάπη....»

κειμενο της Γεωργίας Νικολοπούλου / solidarityteampatanosblog.wordpress.com

Λέξεις Κλειδιά:

[Γεωργία Νικολοπούλου \(/articles/free-tags/georgia-nikolopoylou\)](#)

94

Like

googleplus

0 Comments

Sort by **Newest**

Add a comment...

Facebook Comments Plugin

[\(/articles/news-categories/arthra-gnomes/na-milas/\)](/articles/news-categories/arthra-gnomes/na-milas/)

12/07/17 - 09:00

[Να μιλάς](/articles/news-categories/arthra-gnomes/na-milas/)

Να μιλάς

Τζώρτζια Ρασβίτσου *

Το βιβλίο "Να μιλάς" είναι μια συλλογή από ποιήματα που έχουν γράψει οι

[\(/articles/news-categories/arthra-gnomes/i-seismoplikti-vrisa-tis-vrisidos-toy-omiroy/\)](/articles/news-categories/arthra-gnomes/i-seismoplikti-vrisa-tis-vrisidos-toy-omiroy/)

27/06/17 - 07:15

[Η σεισμόπληκτη Βρίσα της Βρισηίδος του Ομήρου](/articles/news-categories/arthra-gnomes/i-seismoplikti-vrisa-tis-vrisidos-toy-omiroy/)

Συντάκτης:

Αριστείδης Κυριαζής *

[\(/articles/news-categories/arthra-gnomes/mageia-se-levko-pani/\)](/articles/news-categories/arthra-gnomes/mageia-se-levko-pani/)

21/06/17 - 18:23

[Μαγεία σε λευκό πανί](/articles/news-categories/arthra-gnomes/mageia-se-levko-pani/)

Γράφει η Τζώρτζια Ρασβίτσου *

Θα συναντηθούμε πάλι εκεί. Στις σκοτεινές αυλές. Κι είναι τώρα στην εποχή τους τούτες οι αυλές. Όσες έχουν...

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

[\(/articles/news-categories/koinonia/i-plateia-egine-ekklisia-eorti-agiov-prokopiov-sto-ippeiou-foto/\)](/articles/news-categories/koinonia/i-plateia-egine-ekklisia-eorti-agiov-prokopiov-sto-ippeiou-foto/)